

[J. P. Larsen.]

denne Betragtning synes Flertallet at være enigt med de konservative Medlemmer af Udvalget.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 31, der omhandler Reserveofficersskolen, fastslaaer Grundlaget for Antagelse af Elever i Søkadetklassen, Maskinkadetklassen og Indendanturkadetklassen. Herved er der skabt Mulighed for at faa de til Reserveofficerer kvalificerede Folk.

Ændringsforslag Nr. 7 til § 37 svarer til Ændringsforslaget til Hærlovens § 82 angaaende Lægekorpsen. Ændringsforslag Nr. 8 til samme Paragraf indeholder en sproglig Rettelse, og Ændringsforslag Nr. 9 er optaget efter derom i Udvalget fremsat Ønske.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 38 medtager Minemekanikere, Fyrbødere og Overfyrbødere. Det staaer Flertallet klart, at disse Stillinger i sig selv er saa ansvarsfulde, at de kræver en forsvarlig Uddannelse for deres Udøvere, hvorfor man ikke er tjent med til Stadighed at have yngre, uerfarne Folk til dette Arbejde, men der bør stræbes hen imod en Tilstand, der muliggør, at der til enhver Tid paa de Poster, hvorom der her er Tale, altid er Folk, paa hvis Paalidelighed og Dygtighed der fuldt ud kan stoles. Af Hensyn hertil er Ændringsforslaget fremsat, og jeg betoner udtrykkeligt, at Antagelsen vil ske paa den hidtidige Vis, og at disse Stillinger vil være Tjenestemandstillinger.

Ændringsforslag Nr. 12 til § 43 fastslaaer, at afskedigede Befalingsmænds Pligt til at staa til Raadighed for Søværnet kun gælder i Tilfælde af Mobilisering og ikke ved Formering af en Sikringsstyrke.

Ændringsforslag Nr. 13 til § 44 forhøjer den oprindelig foreslaaede Bevilling med 115 000 Kr. fra 14,385 Mill. Kr. til 14,5 Mill. Kr. Denne Forhøjelse skal anvendes paa Udrustningskontoen, saaledes at der gives ældre U-Baade, for hvilke det menes forsvarligt, et ekstra Hovedeftersyn, hvorved de vil kunne bevares noget længere end paaregnet. Selv om der i den 6-aarige Periode bygges en U-Baad mindre, end det oprindelig var Hensigten, vil der dog være et større Antal Enheder af denne Kategori til Stede i Perioden 1937—43, hvilket nærmere er paavist i Meddelelse fra Forsvarsministeren i Nr. 12 af de Betænkningen ledsagende Bilag. Ved Ændringen er der ogsaa skabt Mulighed for endnu nogle Aar at kunne bevare „Peder Skram“ i Reserven.

Ændringsforslag Nr. 14 til § 44 er af samme Karakter og har samme Hensigt som Ændringsforslag Nr. 21 til § 95 i Hærlovforslaget.

De to Ændringsforslag uden for Betænkningen, som er stillet af Forsvarsministeren og angaar Lovenes Ikrafttræden, kan jeg anbefale.

Efter nu at have gennemgaaet de til Hærlovforslaget og Søværnsforslaget stillede Ændringsforslag skal jeg fremsætte nogle almindelige Bemærkninger.

Af det ærede Medlem Hr. Brorsens Udtalelser under Sagens første Behandling saavel som af Udtalelser i Venstres Presse maatte man faa det Indtryk, at Partiet Venstre ikke var utilbøjeligt til en Realitetsforhandling paa det af Regeringen angivne Grundlag. Forhandlingsvilligheden gav sig synligt Udtryk i en Skrivelse til Forsvarsministeren af 12. Marts — Skrivelsen findes aftrykt som Bilag 10 i det Bilag, der ledsager Betænkningen —, men med Villigheden var det nu alligevel saa som saa. De Betingelser, der angaves som Grundlag for en Forhandling, fandt sit samlede Udtryk i en Udgiftsforøgelse paa ca. 12 Mill. Kr. aarligt, alt til Landhæren og intet til Flaaden.

Den 15. Marts svarede Forsvarsministeren paa Venstres Henvendelse — Svaret findes aftrykt paa samme Maade i det Bilag, jeg nys henviste til. Hovedindholdet af dette Svar var en Tilkendegivelse af Villighed til paa Grundlag af de fremsatte Forslag at drøfte Ønsker fra Partiet Venstre om Ændringer. Nu maa det imidlertid erkendes, at de af Venstre i den omtalte Skrivelse skitserede Ønsker havde en noget almindelig Karakter og kunde indebære Muligheder, hvis Rækkevidde ikke kunde overses blot ved at læse Henvendelsen. Det var derfor rimeligt, eller ligefrem paa krævet, at Ministeren ønskede en Samtale med Repræsentanter for Partiet Venstre for derved at blive nærmere orienteret med Hensyn til Partiets Ønsker og Muligheden for en Forstaaelse.

Som det vil ses, var Venstres Henvendelse rettet til Forsvarsministeren og ikke til Udvalget, hvoraf med al ønskelig Tydelighed fremgik, at de Forhandlinger, der ønskedes ført, nærmest var tænkt som værende af separat Karakter. Der maa imidlertid inden for Partiet Venstre have hersket delte Meninger om Ønskeligheden af at betræde den af det ærede Medlem Hr. Brorsen anviste Vej, thi Svaret paa Ministerens venlige og velvillige Skrivelse blev